

θελε πλέον πατήσει της Πρωσίας τὸ ἔδαφος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Πράγαν τῆς Β-ημίας. Ἐκεῖθεν δ' ἀπῆλθεν εἰς Βιένναν ὅπως λάβῃ κατοχὴν τῆς ἰδιοκτησίας του· ἀλλὰ μὴ ἐπιτυχάνων καὶ νουσηρῶς διακείμενος, ἀπῆλθεν εἰς Ἀκούας Σιξτίνας (Αἰξ-λά Σχαπέλλ) πρὸς χρῆσιν τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων. Ἀποκατέστη δ' ἐν ταῦθα, καὶ ἐν 1765 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ δημάρχου.

Ἐκτοτε παρεδόθη εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων, καὶ ἔραψε δράμα ἐπιγραφόμενον «Μικρὸν ἥρω», ἃ ᾧ προτίθετο νὰ ἀναγράψῃ τὸν χαρακτήρα Φρειδερίκου τοῦ τυράννου του. Ἐξεδίδε δὲ καὶ περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον σύγγραμμά, ἐπιγραφόμενον «ὁ φιλάνθρωπος». Ἐν 1772 ἤγαγε τὴν ἐκδοσὶν καὶ πολιτικῆς ἐφημερίδας, καὶ διεύθυνεν αὐτὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τὸ ἐμπόριόν του ὁμῶς ἀπέτυχε, καὶ τότε ἐπεσκέφθη τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπειτα δ' ἐπέστρεψεν εἰς Αὐστρίαν, καὶ ἐνταῦθα ἡ Αὐτοκρατορίσσα Μαρία Θηρεσία τὸν ἐδέχθη εὐμενέστατα, καὶ ἀπένειμεν εἰς τὴν σύζυγόν του σύνταξιν ἣτις τῇ ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου τῆς αὐτοκρατορίσσης. Ἐνταῦθεν ὁ Τρέγκ ἀπετύχθη εἰς Ζερντχ, τὸ ἐν Οὐγγαρία κτῆρά του, καὶ ἐνταῦθα ἡσχολήθη ἐπὶ ἑξ. ἔτη εἰς ἀγρονομικὰς ἐργασίας, καὶ ἐδημοσίευσε διάφορα συγγράμματα ἑμμετρα καὶ πεζά, μετὰ δὲ ἄλλων καὶ τὴν ἰδίαν του ἱστορίαν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἀπέθανεν ἐν 1796, καὶ τότε ὁ

Τρέγκ ἐδυνήθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, μετ' ἀπουσίαν τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν. Λέγεται δὲ ὅτι τότε ἡ ἡγεμονία ἦτις κατὰ μέρος ἦν ἡ αἰτία ὧν τῶν συμφορῶν του, ζῶτα ἀκόμη εἰς ἡλικίαν προβεβηκυῖαν, τῷ ἐπέδεξε πολλὴν συμπάθειαν δι' ὅλα του τὰ παθήματα.

Ἐῖθε νὰ ἐδυνάμιθα ν' ἀποπερατώσωμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ πολυπαθοῦς τούτου ἀνδρὸς διὰ τινος παιδρᾶ: περιστατικῶς. Ἀλλ' ἐξ ἐναντίας! Ὁρμητικὸς τὸν χαρακτήρα καὶ ὁ ἴσον ἀπρόδότητος, ἡσπάζθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς ἀρχάς τῆς ἐν 1789 ἐκραγείσης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐπομένως ὑπέπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Ἐν 1791 ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' οἱ καιροὶ ἦσαν κακοὶ, καὶ ἐντὶ νὰ εὕρῃ φίλους, ὡς ἤλπίζε, κατηγορήθη ὡς κατάσκοπος τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον. Ἐπειδὴ ὁμῶς εὐδεμία ἀπόδειξις ὑπῆρχε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γαλοῖας ταύτης σικοφαντίας, ἐμελλε ν' ἀπολυθῇ, ὅταν κατηγγέλθῃ ὡς μετασχὼν συνωμοσίας ἐντὸς τῆς φυλακῆς. Ἐπὶ ταύτῃ λοιπὸν τῇ περιστάσει ἐξέγθη τῆς φυλακῆς καὶ ἐκκρατουήθη τῇ 25. οὐλίου 1794. Τοιοῦτόν ὑπῆρξε τὸ θανατηφόρον τέλος τοῦ Βαρόνου Τρέγκ. Μάρτυς κατ' ἀρχὰς τοῦ δεσποτισμοῦ, ἔπειτα ἔπειτα θῦμα τῆς οὐχ ἥττον μιμητῆς καὶ οὐχ' ἥττον ἐκινδυνου, τῆς ἀγρίας καὶ ἀκαθέκτου δημογωγίας.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΡΙΑΣ.

Ὁ Ἀνδρέας Δόριος ἀνήκει εἰς μίαν τῶν τριῶν δημοκρατικῶν πολιτειῶν αἵτινες κατέκλυσαν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεσαίωνος δι' ἀλληγομαχίων, καὶ κατακτήσεων, καὶ ἀνδραγαθημάτων, καὶ πρὸ πάντων δι' ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τολημάτων. Ὁπῆγον πολλοὶ εἶχουσαι τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, σκοπὸν δὲ αἰετοῦ τὴν φιλοκέρδειαν, ἐπέπιπτον λυσιπῶται ἢ μὲν κατὰ τῆς ἀλλῆς, κατεστρέφοντο ἀλληλοδιδόχως, καὶ ἀνεγειρόμενοι αἴφνης ἐπανιλήμβανον μανιωδέστερον τὰς πρώτας ποταγὰς καὶ ἐκδικήσεις. Τῶν Γενουηνσίων ἡ ἐπιβουλὸς διαγωγὴ κατὰ τὸ τελευταῖον δράμα τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἀποδεικνύει ἰδίως εἰς ἡμᾶς, τὼς Ἕλληνας, μετὰ τίνος αἰ δημοκρατίας

τῶν Ἑνετῶν, τῶν Πισατῶν, καὶ τῆς Γενούας, ἐθυσίαζον εἰς τὸν βωμὸν τοῦ συμφέροντος καὶ τὰς ἱερωτέρας τῶν ὑποχρεώσεων!

Ὁ Ἀνδρέας Δόριος ἦτο γέννημα τῆς τελευταίας τῶν πολιτειῶν τούτων, καταγόμενος ἐξ ἀρχαιοτάτης, εὐγενεστάτης, καὶ ἰσχυροτάτης οἰκογενείας. Ὁ λαὸς

τῆς Γενούας, ἀγανακτήσας κατὰ τῆς τυραννικῆς ὀλιγαρχίας, κατὰ τὴν οὐσίαν ὅλας τῆς πατρίδος τὰς δυνάμεις εἰς ἀενάους ἐριδας καὶ ἐμυλίας σποραγμοὺς, ἐξωστράχισε καὶ Γοτθόλους καὶ Γιβελίνους, καὶ οὕτως τοὺς εὐκατρίδας Δορίας. Ἡ καθάρσις αὕτη, ἀντὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκδοχὴν, ἐξῆψεν ἀπ' ἐναντίας τὸν πατριωτισμὸν τῶν μεγάλων τῆς οἰκογενείας ταύτης, καὶ ἐπὶ τοῦ 1339 μ.χ. τοῦ 1528, ὅτε ἤκμασεν ὁ Ἀνδρέας, ὅλοι σχεδὸν οἱ προπάτορες αὐτοῦ διέ-

